

Foarte ciudată este continuarea consemnată: "avocatul recurentului reclamant învederează împrejurarea că la acest moment este în măsură să depună la dosar o completare la motivele de recurs tocmai în raport de încheierea pronunțată de către Tribunalul Giurgiu la data de 03.02.14. " Dacă avocata nu a găsit în dosarul Curții de Apel (în lipsa filei 31?!) cererea de actualizare a recursului, depusă la 12.02.13, ea putea să depună copia respectivei cereri (la care pare a se referi aici) semnalând actualizarea din 14.02.14, care era în dosar la fila 28-30, elimina orice echivoc privind judecarea în termen a sentinței 4/02.14 și, precizând: "Constat că toate considerațiile mele din notele precedente prezentate instanței de fond sau de recurs rămân valabile, adăugându-se următoarele observații" - dădea valoare observației avocatei mele "oricum în motivele de recurs formulate inițial sini cuprinsse critici și cu privire la cele două capete de cerere la care a jactat referire".

Neglijând actualizările din 12/14 februarie, "Curtea solicită recurentului, prin apărător ales să precizeze dacă mai este în termen de a formula noi motive de recurs. " La care avocata mea, în loc să lămurească instanța că vrusese să propună o copie a unor cereri depuse deja, se referă confuz la vechea formulare a recursului. Continuarea, de-a dreptul șocantă, impune o confruntare a încheierii de la fila 32 cu înregistrarea sonoră a ședinței de judecată și eventual audierea alocutei Mihut Georgeta: "Interpelat fiind, avocatul recurentului reclamant precizează că partea nu a declarat recurs împotriva încheiem de completare dispozitiv pronunțată de Tribunalul Giurgiu la data de 03.02.2014 ". Așa cum se vede mai sus, avocata nu putea pretinde o astfel de aberație, contrară adevărului constatabil și intereselor mele, la câteva minute după ce se referise tocmai la respectiva completare de recurs, din care cel puțin ultima versiune - din 14.02 era în dosar, pe masa judecătorului! După câte am suferit, nu mai pot plăti pentru erorile sau malpraxisul unor juriști. Nu e vina recurentului dacă judecătorul nu citește dosarele, grefierul consemnează greșit, avocatul meu uită actualizările, capetele de cerere și probele suplimentare propuse și studiază dosarul atât de superficial încât rezumă astfel situația probatoriului: "Solicită a se avea în vedere faptul că apărările recurentului reclamant se bazează în primul rând pe înscrisurile anexate la dosarul cauzei, declarații ale unor persoane care au beneficiat de acțiuni pentru constatarea caracterului politic al faptelor pentru care au fost trimise în judecată [!!!!], respectiv pe literatura

Reprezentantul ministerului public sporește apoi confuzia (și nu acesta este mandatul lui) referindu-se la : "celelalte două critici, în sensul că instanța de fond nu s-a pronunțat pe capetele 2 și 3 de cerere"- ca și cum s-ar fi judecat acum tot situația inițială (creată prin sentința din 21.03.13) și nu actualizarea făcută la 12.02.14/14.02.14 împotriva sentinței din 3.02.14, care dăduse o rezolvare necorespunzătoare completării de dispozitiv.

Au urmat câteva amânări ale pronunțării, care ar fi putut fi folosite de avocatul meu pentru a studia încheierea din 20.02.14 și a cere corecturile de rigoare, cu ocazia depunerii unor Concluzii.

9. Lanțul de erori manifeste, conținut în încheierea de ședință din 20.02.13. a condus la extrema unei situații pe care al. 2 art. 322 o declară temei de revizuire: instanța nu s-a pronunțat asupra nici unui lucru cerut. Refuzul judecării cererii de recurs formulate inițial la 21.09.13 și reactualizate la 12/14.02.14 este afirmat explicit

102

În Decizia 372/6.03.14 (fila 38-39) - și constituie o încălcare flagrantă a dreptului său la justiție, bazată pe neglijarea conținutului dosarului și pe încălcarea legii.

În Decizia de recurs 372/6.02.14, după ce este descris cursul procesului inițial (soldat cu sentința 40/21.03.13) nu este menționat clar faptul că am depus prima formă a recursului (la 21.09.13) alături de o cerere de completare a dispozitivului, completare operată între timp, încât analiza dosarului nu se putea face din perspectiva formulării inițiale a recursului. Confuzia crește după descrierea procesului dedicat completării dispozitivului (soldat cu sentința 4/3.02.14). În loc să se arate că la 12/14.02.13 a atacat și decizia din 3.02.14, actualizând cererea de recurs inițială (vezi mai sus), este comentată numai forma inițială a recursului, fapt ce iese în evidență în referiri devenite caduce ca "este bine să se clarifice motivația capătului I și să se răspundă și la capetele 2 și 3 din cererea introductivă de instanță" - sau "în ce privește capătul 3, neabordat în instanță" - care nu mai erau valabile - evident, după judecarea completării, la 3.02.14, fiind înlocuite prin ("revin asupra recursului depus la 21.09.2013 și a completării depuse la 12.02.14, pentru că am primit între timp (pe 13.02.2014) motivarea sentinței Tribunalului Giurgiu nr.4 din 3.02.14 2014 privind completarea dispozitivului" sau "Privitor la capătul I (recunoașterea caracterului politic al detenției mele) noua sentință nu putea repune în discuție decizia din 21.03.2013. dar ar fi puiul ameliora motivația, operând precizările pe care le-a solicitat, pe baza suplimentului de probe elocvente pe care le-am depus în noiembrie 2013".

Așa cum va explica pe larg în partea B, neglijarea adevăratului conținut al cererii complete de recurs (21.09.13 actualizată la 12/14.02.14) a ușurat "uitarea" suplimentului de probatoriu masiv și decisiv depus în noiembrie 2013 (găsit după redactarea formei inițiale a recursului, deci semnalată în actualizările din 12/14.02.14). Încât desființarea deciziei 40/21.03.13 privind capătul I (negarea faptului că scopul real al furtului armelor din 1983 a fost lichidarea dictatorului) se face (cu rea credință sau neglijență delictuală) combătând numai probele prezentate inițial, ca și cum cele adăugate cu ocazia completării dispozitivului nu ar exista. Se ajunge astfel la o analiză incorectă a capătului 1 - întru acceptarea recursului formulat de pârât, prin neglijarea probelor zdrobitoare propuse de mine, pentru ca apoi să se afirme ca nu mai are rost observarea recursului meu la același capăt - care viza tocmai recunoașterea caracterului decisiv al probelor depuse: " în ce privește recursul declarat de recurentul reclamant, ca o consecință a celor reținute mai sus, având în vedere soluționarea recursului declarat de către recurentul pârât, respectiv înlăturarea din hotărârea atacată a mențiunii referitoare la constatarea caracterului politic al condamnării acestuia. Curtea apreciază că nu se mai impune complinirea considerentelor hotărârii primei instanțe, în raport de art. 304 pct. 7, așa cum a solicitat recurentul, în referire la capătul unu de cerere privitor la constatarea caracterului politic." Astfel e refuzată pronunțarea pentru capătul I al cererii mele de recurs, actualizată la 12/14.02.13.

S-a arătat apoi în sentința din 6.03.14 că, prin completarea dispozitivului la 3.02.14, a fost modificat contextul procedural al recursului formulat la 21.09.13: "după cum s-a putut constata din actele dosarului, recurentul reclamant a dat eficiență prevederilor art. 281.2 din codul de procedură civilă aplicabile în speță, puțînd veni pe calea recursului doar în condițiile formulării acestuia împotriva

sentiinței nr. 4/03.02.2014 prin care instanța de fond s-a pronunțat asupra acestor două ultime două capete de cerere". Dar instanța nu observă nici că, prin conținut, decizia 4/3.02.14 a readus automat în actualitate criticile recursului formulat la 21.09.14 și nici că, prin completarea de recurs din 12/14.02.14 am recurat explicit si sentiința din 3.02.14, arătînd ce a rămas valabil din recursul inițial, astfel reactualizat. Nimic nu justifică deci afirmația finală "Or,recurentul nu a formulat împotriva acestei ultime sentiințe calea de atac recursului, prezenta instanță fiind sesizată doar cu recursul-declarat împotriva sentiinței civile nr.40/21.03.'13 care nu a dai dezlegare deci primului capăt de cerere" Bazată pe o astfel de eroare, respingerea pronunțării pentru capetele 2 și 3 cade și ea sub incidența al. 2 art. 322.

10. Atrage atenția asupra faptului că respingerea capătului I al cererii sale și admiterea recursului părții adverse (bazată pe o eroare în gestiunea probelor, așa cum arăt la punctul B), chiar dacă ar fi fost valide, nu antrenau automat respingerea celorlalte capete (ceea ce motivarea sentiinței nici nu pretinde, pentru a nu scoate în evidență gravitatea malversăției prin care a fost respins capătul) 1. Chiar și în alternativa negării caracterului politic al acțiunii din 1983, nulitatea deciziilor care au produs menținerea sa în captivitate pînă în 1990 putea fi și trebuia constatată în acest proces, căci nu mai există un alt cadru - datorită abuzurilor judiciare dovedite, cărora le-am fost victimă. Altfel - este încălcat dreptul meu la justiție, consfințit de CERO și asumat prin Constituție la art. 20- ca prioritar față de orice prevederi ale dreptului național.

Dar ca să fie observat acest aspect ar fi trebuit să nu fie camuflat conținutul real al cererii mele. care cuprindea mai multe constatări la fiecare capăt, precizate de numeroase ori, începînd cu cererea inițială, unde de exemplu pentru capătul 2 am solicitat să se constate că: "2.a În sentiința nr. 63 din 12 octombrie 1983, încadrarea mea la art. 224 a fost netemeinică [] 2.b În 1988 ni s-a aplicat cu rea voință, din motive politice, amnistierea prin Decretul nr.II din 26 ianuarie [] După 1990, acest abuz a fost continuat, fără sase țină cont de faptul că articolul 224 afîn 3 CP a fost modificat în 7 ianuarie 1989 prin Decretul nr. 6, si ca spiritul comunist al titlului "infracțiuni contra avutului obștesc" (exceptate nejustificabil din Decretul de grațiere 23/1990) a devenit caduc după revoluție si neconstituțional după 1991, titlul fiind abrogat explicit prin Legea nr. 140/1992\$ S-a menținut deci nejustificat încadrarea la art. 3 ai decretului 124/1988, căci pedeapsa cu moartea nu fusese numai comutată în 1984 si 1988 ci și abolită - reprimarea mea politică continuînd, prînt-o fisura judiciară, c Respingerea (la I mai 1990) a recursului extraordinar intentat de procurorul general, prin decizia 45 a Curții Supreme de Justiție - Tribunalul Militar, comunicată mie la 25.05.90 s-a făcut cu nerespectarea legii și a drepturilor noastre (art. 410-412 din vechiul cp) 2.d Referitor la sentiința nr. 45 a Tribunalului Sfanții Gheorghe din 23/10/92, în dosarul nr. 2253/91, care a adăugat 2 ani la cei 13 considerați restanți, cer să se constate că "evadarea" mea din 15 august 1991 a fost consecința menținerii nedrepte si anacronice într-o detenție injustă și inumană, pe baza condamnării abuzive si politice din 1983". Explicarea capătului 2 a continuat în recursul inițial: "insist asupra legitimității cererii (complementare) de constatare a faptului că, pe lîngă caracterul politic al sentiințelor, am fost și victima unui lanț de grave abuzuri de drept, aspect relevant si pentru perioada dinainte de 1990 (cînd, la simpla detenție politica, se adaugă enorme/e

suferințe provocate de abuzurile judiciare), dar mai ales după 1990 (cînd i-a fost distrusă viața, prin abuz judiciar, de un regim pretins democrat", în nota depusă în noiembrie 2013 pentru procesul de completare a dispozitivului am revenit: "5 Pentru capătul 2, legat de abuzurile judiciare, ar trebui făcute următoarele sub-constatări: - că ancheta și procesul au fost anormale, violente și mistificatoare, scopul nostru real fiind ascuns - că trebuia să fim încadrați la infracțiuni la siguranța națională, care ar fi fost amnistiate în 1990- că abolirea pedepsei cu moartea impunea redozarea amnistiei din 1988 - că nu au existat consecințele deosebit de grave și că articolele respective au fost abolite în 1996, eu fiind deținut și în continuare - că am fost supuși unor presiuni mari pentru a recunoaște infracțiuni pe care nu le-am comis - că memoriile sale au fost neglijate și cererile de revizuire respinse nejustificat - că mi-a fost tratată incorect contestația la executare, judecată în 1998 - că i-a fost blocat accesul la documentele din arhive - că este victima unui abuz judiciar - politic, continuat și premeditat - că recursul extraordinar din 1990 a fost total ilegal [] închiderea mea premeditat ilegală, pînă în 1999, în condiții de exterminare, este un abuz excepțional, conex problemei de bază (continuarea luptei cu nomenclatura comunistă, și după 1990", în ultima actualizare din 14.02.14 "[] a. Că am fost abuziv încadrat la "consecințe deosebit de grave" și menținut acolo și după abrogarea din 1996 b. Că am fost abuziv încadrat la art 3 al decretului de amnistie din 1988 și menținut acolo și după abrogarea pedepsei cu moartea - în 1989. c Că am fost tratat abuziv cu ocazia recursului din 1990, cînd am fost împiedicat să fac lumină în speță cu constatabilă premeditare d. Că ascunderea scopului furtului armelor a blocat încadrarea la "infracțiuni împotriva statului" - care ducea la eliberare în 1990 e. Că menținerea ilegală în captivitate m-a împins către încercarea de a scăpa din capcană, pentru a face cunoscut afară adevărul ?"

Cum e posibil ca după atâtea expuneri minuțioase ale conținutului capătului 2, el să fie deformat total în "procesul verbal" al ședinței din 30.01.14 ("solicită instanței sa se pronunțe în legătură o/ sentința penală 63/12.10.1983 pentru a nu exista dubiu cu privire la infracțiunile săvârșite") redus în sentința nr 4 a Tribunalului Giurgiu la "constatarea caracterului nelegal al sentinței penale 63/12.10.1983 a Tribunalului Militar Teritorial București, definitivă prin decizia penală 70/27.10.1983 a Tribunalului Suprem - Secția Militară, Tribunalul Giurgiu, Secția Civilă [] și "sintetizat" în sentința 372 a instanței de recurs prin "a respins cererile reclamantului în sensul că sentința penală nr.63/12.10.1983 s-a pronunțat cu încălcarea legii" ?

Explicația cea mai plauzibilă a escamotării adevăratului conținut al capătului 2 este cea sugerată de mine în recursul din 23.09.13 ("Oare ce se ascunde în spatele acestui caz, incit nu se permite lămurirea lui, cu prețul distrugerii vieții unui om care a vrut doar să-și elibereze țara, fără a putea ști cine s-a aflat în spatele celor care s-au oferit să mă sprijine? Cîna a fost oare implicat în complotul profesorilor de fa Cluj, încât aceștia nu ne-au putut elibera din pușcărie după 1989, în duda recunoașterii publice a încercării noastre de a scăpa țara de dictator? Oricare ar fi dedesubturile acestei tenebroase probleme, cred că eu și națiunea mea avem dreptul să îi cunoaștem") în întîmpinarea din 12.10.13 ("se va înțelege mai bine de a reprezentanții unor instituții ale statului încearcă încă să obstaculeze adevărul, în acest dosar exploziv, de interes public, în care trebuie făcută lumină") sau în actualizarea din 14.02.14 ("Probabil că această realitate pune puterea "de tranziție"

Într-o lumină foarte proastă, din moment ce se face orice pentru ca fapta încarcerării mele politice pînă în 1999, pentru o acțiune curajoasă împotriva regimului comunist, să rămână acoperită de tăcere, înțeleg încurcătura (nu ar fi trebuit să existe astfel de deținuți după 1990) și miza (din 1994 a intrat în funcție obligația de a respecta CEDO) [] nu se vede clar, dacă se analizează dosarul serios, că tratamentul specia la care am fost supus și după 1990 este urmarea activității sale politice.

Indiferent de motivele reducerii analizei capătului 2 la problema legalității deciziei din 1983, a capătului 1 la detenția pînă în 1989 și a capătului 3 la acordarea în viitor a drepturilor conform legii 118/90, refuzul abordării adevăratelor constatări cerute de mine, înseamnă nepronunțare asupra unor lucruri cerute, căzând și el sub incidența al. 2 art. 322.

B. *Înscrișuri doveditoare care nu au putut fi înfățișate* (art. 322 al. 5 C.pr.civ.)

Va arăta în continuare faptul că în corelație cu al.2 al art.322 c.pr.civ. este aplicabil și al.5 ("după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care intrau putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților"), împrejurarea că probele hotărâtoare propuse sau semnalate de mine nu au putut fi încă înfățișate în fapt (adică intra în atenția instanței) dovedindu-se mai presus de voința sa. Este vorba de trei categorii de probe încă neluate în considerație: a. Cele decisive, depuse la dosarul de la Giurgiu, dar trecute cu vederea de instanțele de fond și de recurs b. Cele la care partea adversă îmi împiedică accesul și pe care le-am semnalat repetat instanțelor, care însă nu au făcut demersurile de rigoare și nici aplicarea art. 174 C.pr.civ. (considerînd proba făcută) c. Cele pe care le-am obținut sau localizat între timp - cum ar fi emisiunea de la Național TV cu Volcinski.

Va expune și aici evoluția problemei probelor, pentru a se înțelege cum s-a ajuns la situația actuală, în care ar trebui să redenească înscrisurile doveditoare neglijate de instanțe, pentru clarificarea completă și corectă a speței - așa cum e obligat să procedeze un judecător fidel misiunii sale.

- În formularea inițială a recursului am amintit că, pe lîngă prevederile generale aplicate alineatul 3 al art. 4 al legii 221/09 prevede: "(3) Instanța de judecată este obligată să ia toate măsurile pentru abținerea sau, după caz, reconstituirea dosarului în care a fost pronunțată hotărârea de condamnare, inclusiv prin solicitarea punctului de vedere al Asociației Foștilor Deținuți Politici din România" cerînd sprijin în reperarea dosarelor penale pertinente, dar amintind că trebuie ținut cont "că dosarul din 1983, din care fac parte hotărârile pe care le-am depus, conține, ca atâtea altele confecționate sub tortură, falsuri plămădite de anchetatori bazate și pe ascunderea adevăratelor noastre intenții (în speranța de a evita condamnarea la moarte) [] va continua cercetările la CNSAS în alte arhive, în paralel cu instanța, pe care o va ruga să-l sprijine dacă întâmpină dificultăți în documentare. Subliniază însă că, și dacă nu reușește să obțină documente noi, elementele de probă depuse deja la dosar sunt absolut suficiente pentru a se putea menține, fără rezerve, constatarea caracterului politic, făcută deja la capătul 1. Este vorba de notele securității din 1986 (din dosarul de la CNSAS). de numeroasele articole și lucrări care redau cazul (inclusiv în istoria serviciilor de pază), de declarațiile publice făcute de Raul Volcinski- inclusiv cea depusă la IICC, de mărturia colegului de fapte Năstase (inadvertențele de detaliu, datorate scurgerii

timpului, neschimbînd nimic din fondul declarației sale), de mărturia lui Șerban Suru privind raportul dintre mine și Răul Volcinski, întărită prin declarația lui Cicerone Ionițoiu privind corespondența din 1983 cu Volcinski pe marginea atentatului plănuir și prin declarațiile lui Demostene Andronescu (fost deținut politic) și Ioan Roșea (cercetător civic) privind cele relatate lor de Răul Volcinski. "

- Documentația și nota depusă în noiembrie 2013 pentru judecarea completării dispozitivului a fost dedicată aproape exclusiv explicării îmbogățirii/întăririi probatoriului, în urma descoperirii multor înscrisuri elocvente în arhivele CNSAS (acte în care securitatea cercetează adevăratul scop al acțiunii din septembrie 1983). Pe lângă documentele numerotate și cu fragmentele cele mai expresive marcate cu culori, am depus atunci în setul de probe anexă (marcat AMM papetărie la care se referă trimerile de mai jos) și raportul explicativ al cercetătorului Ioan Roșea (file 6-15) pe marginea acestui material și concluziile Federației Romane a Foștilor Deținuților Politici (fila 106). A adăugat precizările importante făcute de Șerban Suru (104) și Marcel Petrisor martori ai demersurilor corectoare ale lui Răul Volcinski, făcute după 1990 - în primul rînd pentru recursul Robu. În nota din noiembrie 2013 a arătat că aceste probe, considerate împreună, dovedeau indubitabil că scopul acțiunii noastre din 1983 fusese lichidarea lui Nicolae Ceușescu, că motivul menținerii în captivitate după 1989 a fost acoperirea complicității din spatele lui Răul Volcinski (deci - era tot politic) iar efectul-încălcarea continuată a dreptului meu la justiție. Pentru a nu se mai putea neglija probatoriul real, redau fragmente din această nota (unele sublinieri și trimeri - în paranteze pătrate la filele din dosar fiind făcute acum).

"2. Așa cum se poate constata din adresele CNSAS anexate, am fost anunțat, după termenul din 21.03.13 al procesului, dar înaintea celui dedicat completării capetelor de constatare - la 21.11.13 și a recursului la 28.11.13. că există la CNSAS nouă volume dedicate cazului meu (șapte penale - P8261 și două informative - 1235097). Cu ocazia consultării dosarelor respective la CNSAS am constatat în primul rînd că în volumul 7 al dosarului P8261 (anexat), pe care nu l-am văzut pînă acum (fapt dovedit și de opisul cu istoria cercetării dosarului), se găsește "dosarul 53/1990" - al judecării recursului extraordinar intentat de procurorul general Gh Robu, pe care l-a căutat mulți ani fără succes, și la care m-am referit repetat în notele mele, ca posibil suport pentru înțelegerea completă a cazului, în spiritul art. 3 al Lg. 221. Speram ca dosarul din 1990, prin mărturiile atașate, va întări capătul I pentru a nu rămâne nici un dubiu privind caracterul politic al faptei din 1983. Cînd colo m-am pomenit cu o proba puternică. pentru capătul 2- dosarul ilustrînd modul total abuziv în care s-a ajuns la prelungirea detenției mele. Căci în acel "proces" subiectul adevăratului scop al furtului de arme nu a fost atins, mărturiile trimise de noi neajungînd în instanță: ca de altfel nici noi... care nu am fost ascultați niciodată în această speță, de la comitere pînă azi. []

- Cu ocazia vizitei la CNSAS, am aflat că acolo sînt dosare în care se pot afla informații despre cazul meu: de colegilor mei de fapt (Năstase și Standul, ale celui cu care am plănuir atentatul (Raul Volcinski) și ale celor cu care acesta mi-a spus că era în contact (Bugnariu. Pop, Stoica). Știind că domnul Ioan Roșea, care a arătat interes pentru cazul meu, urmărește continuitatea crimelor comunismului după 1964, i-am semnalat că dosarul nostru se înscrie în tematica sa de studiu (vezi în anexă

aprobarea care i s-a dat, la 18.10.13). Pe măsura ce domnul Roșca îmi spunea ce a găsit în dosare, mai ales în cele ale lui Volcinski Răul, am constatat ca acesta avusese fețe, relații și preocupări dubioase, fiind implicat în mai multe combinații ciudate, la nivel înalt, despre care eu nu am știut absolut nimic. De-abia acum înțeleg de ce nu a luptat mai ferm pentru a mă elibera, de ce a tergiversat depunerea de mărturie în favoarea mea în instanțe, și de ce forțele cu care se combinase au împiedicat eliberarea mea, printr-un lung șir de abuzuri judiciare, cărora le-am căzut victimă. În dosarele studiate, domnul Roșca a găsit dovezi privind faptul că organele statului au suspectat tot timpul că ani furat armele cu intenție de atentat, că informatorii și microfoanele folosite în spionarea noastră au surprins începuturi de mărturisiri privind adevăratul scop al furtului de la Osica, că relația mea cu Raid Volcincchi a fost descoperită și era sub supraveghere, că am fost supuși unui regim de exterminare în timpul detenției. A avut amabilitatea să-mi facă o serie de copii de pe documente elocvente, pe care le anexez. Urmărirea propozițiilor cheie (ca element de probatoriu) este ușurată prin subliniere, cu un marker roz.

În același timp domnul Roșca a alcătuit un opis explicativ al documentelor, ca raport de cercetare, în care a listat fragmentele selectate, însoțite de comentariile sale. Anexez și acest material, terminai cu concluziile cercetătorului crimelor comunismului pe marginea acestui episod din rezistența anticomunistă, sperând că instanțele de fond și recurs ist vor întări convingerea privind caracterul politic al faptei mele (capătul 1) și că vor constata și că autoritățile l-au camuflat abuziv (capătul 2) privindu-mă de drepturile cuvenite ca fost deținut politic (capătul 3).

- În finalul raportului Roșca este adnotat și recursul Robu, din volumul 7 al dosarului P8261. Sînt scoase în evidență aici aspectele abuzive ale acestui proces, care a viciat total decizia de menținere a condamnării greșite din 1983 și l-a încarcerat pînă în 1999 (cererile sale de revizuire fiind respinse, pe motiv că recursul extraordinar ar fi epuizat căile extraordinare de atac). Enumăr încălcările legilor și dreptății fu procesul din 1990: nu s-a pomenit nimic despre mărturiile privind intenția de atentat, făcute de mine și de Volcinski: nu s-a executat suspendarea pedepsei decisă de procurorul general - ca să nu mă pot prezenta la proces: judecătorii ați fost însă informați că am fi fost eliberați - încît nu au emis citații și nu ne-au cerut declarații scrise, crezînd că ne putem prezenta: în complet a fost un membru (Igon Dima) din echipa care ne condamnase definitiv în 1983: nu s-a ținut cont de abrogarea pedepsei cu moartea - care impunea aplicarea decretului de amnistie din 1988 la alt articol decît trei; s-a menținut agravanta "consecințelor deosebit de grave" deși paguba era de 16700 de lei, pe motiv ca am pus în pericol aparatul represiv ai statului comunist ele.

Din păcate, recursul procurorului general (filele 2-3) nu precizează modul în care s-a declanșat acțiunea reparatorie: din oficiu , ca reacție la memoriile depuse de mine (începînd cu cel cu nr. 47, trimis la 26.1.13 la comisia de abuzuri de pe lângă CFSN), sau prin demersurile domnului Vulcinski - instigator al faptei din 1983 -care a prezentat adevărul domnului Gh Robu. în audiența din ianuarie 1990, în prezenta domnului Serban Surt.

Pentru a atesta că procesul din 1990 nu a ținut cont de elementele noi, dezvăluite după revoluție, și a valida alte aspecte care susțin constatarea abuzuri/or cerută la capătul 2 și a drepturilor de constatai la capătul 3, am completat mărturia

pe care domnul Suni a depus-o deja în instanța, cu chestionarul anexat. Tot pentru consolidarea probatoriului pentru toate capetele, a adăugat un chestionar similar, la care a răspuns domnul Marcel Pelrisor, prieten din tinerețe cu Raul Voicinschi, care a cunoscut combinația dintre acesta și mine, chiar înainte de 1939 și a văzui suferințele mele după 1989. Așa cum recomandă legea 221, am adăugat la dosar [fila 106] și o referință din partea Federației Române a Foștilor Deținuți Politici și Luptători Anticomuniști, în care se califică faptele mele, iară echivoc.

- Pentru capătul 2, legat de abuzurile judiciare, ar trebui făcute următoarele sub-constatări: [] Aș putea să dovedesc cu martori suferințele pe care toate acestea mi le-au provocat: distrugerea mea în pușcărie, unde am fost ținut mult timp în lanțuri, în condiții de exterminare - represiunea suferită în 1990, pentru participarea la revoluția din decembrie 1989, în penitenciarul Colibasi - determinarea evadării, pentru a-mi cucerii libertatea răpită ilegal, cu mari riscuri - viața grea după eliberare, datorită cazierului și discriminării - daunele morale, produse de faptul că am fost tratat ca bandit și nu ca erou - distrugerea vieții de familie - eforturi și cheltuieli justifierte inutile, toate sabotate.

[] 6 Pentru a lămurii problema recursului extraordinar ar trebui studiată lucrarea procuraturii la care se face referire la fila 1 a dos.P8261-7 (53/99A/D/S/760005 din 2.02.1990 sau S/10166/1990). Și chiar dosarul 53/90 (fără ghilimele) ar trebui căutat în altă parte, pentru a verifica prin comparație integritatea versiunii găsite la CNSAS, pe care am numit-o "53/90", care nu conține decât recursul, ședința din 27.05.90 (fila 4) și Decizia 45 din 7.08.90 (fila 5-8). Cum de nici măcar deciziile de suspendare a pedepselor (nr 19821/3429/90 din 7.3.90) nu se află în acest dosar, deși nu găsește nicio explicație a ne-executării lor.

Pentru a clarifica și celelalte manevre juridice abuzive cărora le-a căzut victimă, a trimis în luna octombrie cereri de informare privind deținerea unor dosare care mă privesc, următoarelor instituții cu care am avut legătură (în paranteză am notat telegrafic răspunsurile primite): 1. Administrația prezidențială (răspuns foarte interesant, pe care îl anexez) [fila 107-11] 2. Administrația Națională a Penitenciarelor 3. Apador CH (memoriile sale din 1998 și protestul lor fata de situația mea de deținut politic) [file 112-171]. 4. CNA 5. CNSAS (sînt pe cale de a cerceta problema) 6. Ministerul Justiției (Petiția a fost trimisă secției instanțelor militare - Ministerul apărării scrie ca acest gen de dosare au fost predate la CNSAS) 7. Parchet ICCJ (dosarul s-a restituit la 13.04.90 instanței supreme) [cînd de fapt atunci a fost trimis pentru judecare] [fila 133-4] 8. Senatul României 9. SRI (au trimis fondurile respective la CNSAS) 10. Judecătoria Aiud (dosarul 1259/97 cu sentința 1659/97, definitivat prin 288/199 a Curții de Apel Alba; a fost păstrat 2 ani; Dosarele 543/98 și 2674/98 vizează alte persoane; alte înscrisuri nu sînt la ei, fiind dirijate președintelui tribunalului și procurorului Radu Stroe) [fila 131-2] 11. Tribunal Alba 12. Curte Apel Alba (trebuie plătite taxele, trebuie indicate numerele [dar ele erau indicate în cerere], nu au fost reperate dosare) 13. Parchetul judecătoriei Aiud - (nu dețin nimic despre revizuiet) 14. Parchet trib Alba (trimite la Judec. Aiud, Trib. Alba, Curtea de Apel Alba și parchetul de pe lângă Curtea de Apel) 15. Parchet Curte Apel Alba (memoriu înregistrat la ei a avut numărul 617/III/7/1997, a fost trimis parchetului Trib. Alba unde s-a înregistrat cu nr. 3508/111/2/16.12.1997: vor numărul de dosar; termenul de păstrare de 3 ani 16. Penitenciar Aiud funde am fost împiedicat în 1999

să iau notițe consultind dosarul și am depus o cerere să nu fie distrus, ca să pot face revizuire] 17. Penitenciar spital Jilava (s-au găsit două internări 04.04-03.12.1984 [cînd a fost tratat pentru pleura desprinsă prin bătăi și J7.09-23.92][file 135-6] 18. Penitenciar Mărgineni - (ei nu dețin documente, sînt la penitenciarul de eliberare) 19. Penitenciar Rahova (s-au înființat în 1997 și nu au arhiva veche) 20. Parchet Dolj 21. Penitenciar Craiova 22. Tribunal Dolj 23. Parchet Tribunal Argeș - (trebuie să mă adresez instituției corespunzătoare...) 24. Penitenciarul Colibasi 25. Tribunalul Arges (au dosarul contestației la scurtarea termenului la 12.Săni, și alte dosare atașate inclusiv cele din 1983) [file 121-130] 26. Curtea de Apel Militară București (391/1983 este la TMTB București) 27. ICCJ - SM 28. Parchet Curte Apel militară (trimitere la parchetul TMB) 29. Parchet ICCJ - SM 30. Parchet Trib. Militar București 31. Parchet Trib Militar Teritorial București (nu dețin nimic despre mine) 32. Tribunal Militar București 33. Trib Militar Teritorial București 34. UM 02405 Pitești (nu cunosc ce unitate a fost UM 05045 și recomandată să îl lămurească la serviciul istoric al armatei) [filei 18-120] 35. Judecătoria Sf. Gheorghe (dosarul 2253/1991 în care jud. Sfintu Gh. a pronunțat sentința. 343/23.10.91 și dosar 255/92 în care Tribunalul Covasna a pronunțat decizia 45/20.03.92; consultare la arhivă și timbraj) 36. Penitenciar Miercurea Cmc (nu mai au dosare din 1999; s-au ținut 10 ani) 37. Tribunal Covasna (nr. înregistrare și trimitere la judecătoria Sfintu Gh 38. Penitenciar Galați.

- Intr-o societate civilizată, ar fi trebuit să reperez și să acced ușor dosarele care compun lungul meu coșmar juridic: Avînd în vedere starea arhivelor postdecembriste, practica distrugerii dosarelor (împiedicînd revizuirile) și poziția obstrucționistă a celor care gestionează arhivele și plămădesc legea arhivelor, este pus în imposibilitate de a găsi probe suplimentare. Cum ele au fost deținute și gestionate de partea adversă (statul roman, prin diverse instituții) care are interesul să micșoreze suprafața constatărilor privind abuzuri/e regimului comunist și postcomunist, ca să îi plătească daune, solicită să se face, unde e cazul, aplicarea articolului 1 74 c.pr.civ. "Dacă partea refuză să răspundă la interogatoriul ce s-a propus în dovedirea deținerii sau existenței înscrisului, dacă reiese din dovezile administrate că l-a ascuns sau l-a distrus sau dacă, după ce s-a dovedit deținerea înscrisului, nu-l înfățișează la cererea instanței, aceasta va putea socoti ca dovedite pretențiile părții care a cerut înfățișarea, cu privire la cuprinsul acelui înscris.". Aceasta după o eventuală aplicare a art 172 și 1 75 c.pr.civ., unde instanța crede necesar să încerce obținerea unor înscrisuri la care eu nu am avut acces. Semnalează următoarele surse de informații de interes pentru cauză: lucrarea 53/90A/D/S/760005 din 2.02.1990 sau S/10166/1990 trimisă de Curtea Supremă către UM 05045; memoriul nr 45 depus de la penitenciarul Colibasi pentru comisia de abuzuri a CFSN; dialogul purtat cu Raul Volcinski și Aurelian Pavelescu - transmis în direct la emisiunea "Miezul problemei" realizată de moderatorul Mădălin Ionescu la 3.10.2006, pentru postul National TV, care o are în arhivă, dar a refuzat să-i facă o copie; este o recunoaștere publică a acțiunii lor din 1983; memoriile și cererile de revizuire respinse, trimise la Procuratura Generală și Ministerul Justiției; dosarul său de la penitenciarul Aiud, sau explicația distrugerii sale, deși a cerut expres în 1999 să fie conservat, după ce l-a fost refuzată copierea lui sau luarea de

notițe; inventarul postului de Miliție Osica în 1983, care a arăta că nu au rămas de loc atunci fără armament"

- A depus mari eforturi pentru a adăuga un puternic pachet de probe și a semnalat locația altora, la care nu aveam acces, cu toate eforturile sale. Depunerea suplimentului de probatoriu a fost anunțată și de avocata mea la termenul din 21.11.13, care a precizat "că înscrisurile depuse la dosar de reclamant sînt lămuritoare" - așa cum se vede în încheierea de ședință, care mai menționează că "statul român prin ministerul finanțelor solicită sa ia cunoștință de înscrisurile depuse" (ceea ce ar fi trebuit să determine oprirea hărțurii mele). Dacă instanța de fond ar mai fi avut dubii, avea toate elementele pentru a obține alte informații (audiind de exemplu pe Serban Suru, Marcel Petrișor sau Ioan Roșca, sau cerînd relații instituțiilor semnalate de mine).

Nu există deci nici o justificare (scuză) pentru faptul (constatabil imediat din lectura motivației deciziei din 3.02.14) că instanța de fond nu a ținut cont absolut de loc de aceste probe, nici în analiza capetelor omise inițial (2 și 3) și nici în reformularea motivației deficitare pentru capătul I (pe care noile probe îl întăreau dincolo de orice îndoială).

Instanța dispunea de explicații detaliate a documentelor depuse, extrase din arhiva CNSAS numerotate atent și cu fragmentele semnificative scoase în evidență cu culori - în raportul "Documente utilizabile în dosarul 1636/122/2012 găsite și studiate la CNSAS în perioada 7.10.2013-15.11.2013 și adnotate de cercetătorii Ioan Roșca", depus în noiembrie 2013 (filele 6-15 din dosarul marcat "AMM papetărie" depus la Tribunalul Giurgiu, din care redau aici cele mai expresive citate adnotate din documentele-probă, pentru ca înscrisurile care lămuresc cauza să nu mai poată fi eludate :

"[] DUI Stanciu - "Stan" (1376116) Suspiciuni și începuturi de recunoaștere privind adevăratele intenții venirii care au furat armamentul [] 0- file 52-54: Notă informativă din 26.08.85 Citat: "Sursa informează că din discuțiile purtate la începutul lunii august cu deținutul Stanciu Nicolae de la camera 40 a reieșit că acesta discutînd despre fapta ar fi necesară declarația de 15-20 de pagini pentru a cuprinde toate aspectele pe care le cunoaște însă nu dorește să facă acest lucru deoarece ceea ce ar arăta acolo ar fi rău pentru cineva mare și care ar duce la condamnarea lui la moarte"

[] DUI Năstase - "Nasturescu " (1257476) 1 - fila 2: Plan de măsuri din 19.07.89 Citat: "Urmărirea informativă a avut ca obiective: clarificarea scopului în care a sustras armamentul și muniția, stabilirea eventualilor instigatori-complici" [] 3- fila 23: Nota de analiza 24.11.87 Citate: „clarificarea scopului în care s-a sustras armamentul și muniția”; [] 4 - fila 89,verso: Nota ofițerului CI din 25.08.87 Citat: „sursa să ne stabilească care a fost scopul adevărat al procurării armamentului și eventualii complici” [] 6- fila 91: Notă informativă din 21.09.87 Citat: „după ce au furat armamentul era planificată vizita conducerii de partid și de stat în județul Giurgiu și care se pare că nu a mai avut loc, ei fiind urmăriți de toată miliția, purtîndu-i prin Delta, le-ar fi băgat în dosar alt scop în privința furtului de armament, fapt pentru care a fost condamnat inițial la moarte"

[] DUI Roventu - "Rotaru" (1235097 vol.1) 7-fila 4 Plan de acțiune din 10.01.85 Citat: „motișele care l-au determinat să comită această infracțiune " [] 8

file 14-15 Notă informativă din 20.1.85 Citat: „Palagean: Dacă aş fi un om mare i-as împuşca la zid pe teroriştii ăştia. [] Subiectul: Dacă Pili (Stanciu) ar fi spus altceva (adevărul) şi nu spunea că pentru intimidare le-am luat ca să facem infracţiuni, până acum eram de mult împuşcaţi)” [] 9 - fila 26 Indicaţii din 29.06 pe Notă informativă din 15.06.85 Citat: „a aborda în discuţii probleme care să vizeze clarificarea suspiciunii de bază - A urmărit sau nu acţiune de atentat? [] 12- fila 36 [depusă deja] Instrucţiunile căpitanului Aioanei Ct. de la 12.08.86 Citat: „Cel în cauză, în asociere cu alţi doi coinculpaţi a sustras prin spargere armament şi muniţie de la un post de miliţie, în scop de atentat şi acţiuni violente” [] 13 - fila 55 Indicaţie din 14.11.87 pe Nota informativă din 5.11.87 Citat: „acţionaţi cu precădere în sensul clarificării suspiciunii de bază, respectiv ipoteza ca sustragerea armamentului şi muniţiei a avut ca scop acţiuni teroriste”.

[] DUI Roventu - "Rotaru" (1235097 vol.1) Legătura lui Viorel Roventu cu Raul Vocinschi 14 - fila 8 Nota informativă din 20.12.84 Citai: „In discuţiile purtate cu deţinutul Roventu condamnat la 25 de ani pentru tihărie AO în zilele de 3-4-XII-1984 discuţii la care au participat deţinutul Volcinski Raid, Bogoli Nicu, a rezultat că” Nota JR: Este neverosimil (probabilistic) ca Roventu să fi fost dus în celula lui Volcinschi, după comutarea pedepsei cu moartea, fără ca organele care au organizat întilnirea să ştie legătura dintre ei. Cu o lună înainte îl puseseră pe Volcinski faţă în faţă cu Stan Sever, camaradul său din complotul precedent [] 15 - fila 38 Adresa securităţii Giurgiu din 6.08.87 Citat: „materialul în cauză a fost scos din penitenciar si trimis de către tatăl susnumitului, Roventu Anton, din com. Stăneşti jud. Giurgiu, către Volcinski Anca, str. N. Iorga nr 23 Cluj” Nota IR: Avînd în vedere ce făcuse Roventu si de ce intenţii îl suspectau, acest contact cu un perseverent organizator de acţiuni subversive, trebuia să stîrnească o adevărată furtună. Faptul că nu s-a întîmplat asta arată că jocul securităţii a fost mai complicat, sau deturnat din interior. 16 - file 39 - 40 Plicul trimis de Roventu Anton lui Volcinski Anca Nota IR: Trimisă pe adresa familiei lui Raul din Cluj. scrisoarea interceptată dovedeşte relaţia dintre doi "infractori periculoşi". [] 17 file 41-44 Scrisoarea lui Viorel Roventu către Raul Volcinschi Citate: „Înmînează aceste rînduri domnului Raul. Nea Radule prietenia asta mă înduioşează, - mă gîndesc la răspunsul atît de vag, ce se întîmplă cu tine, ce faci? [] Am o sănătate si voinţă de fier. Mă menţin foarte bine [] te rog un lucru dar nu din obligaţie dacă ai posibilitatea " 18 - fila 50 Scrisoarea lui V Roventu către Raul Volcinschi, Craiova, calea Bucureşti, bl. P5. ap.3 din 13.10.87. interceptată Citate: „Scumpul meu bunic [] sint mîndru si fericit că te ştiu aproape de mine [] ştiu că eşti neajutorat [] te poţi duce din partea mea la mătuşa Oîţa [] scumple eu te visez noapte de noapte [] îmi este dor de tine si sint dornic să-ţi urmez sfaturile de părinte [] tău credincios nepot te aşteaptă” Nota IR: Aceasta epistola este trimisa după vorbitorul lui Roventu cu tatăl sau Anton de pe 12.10 19 - fila 60 Scrisoare interceptata la 18.11.87 a lui V. Roventu către tatăl sau: Citate: „I-am scris lui nenea dar nu ştiu dacă a primit, va rog pe dv să-i daţi bani cit are nevoie [] trăiesc cu speranţa că nu mă va uita şi îmi va rezolva toate problemele” 20 - fila 62 Scrisoare interceptata din 3.11.87, a lui Anton Roventu pentru fiul sau: Citate: „I-am aşteptat pe Radu că aşa vorbisem cu el să vie pe 15.11 ca să mergem la Găieşti la nevasta ta pentru afacerile judiciare ca să luam lucrurile [] va veni si va rezolva problema ta dar cu Petrică nu pot să-ţi dau nici un răspuns pînă nu stau de vorba cu varu Radu”